

אנשי

הקלון

אני מציע לכם להוסיף תואר חדש ל- סידרת אנשי השנה שלכם: איש הקלון. השנה זכו בתואר זה חברי הכנסת יוחנן באדר מגח"ל ואברהם עופר מהמערכת. ש- הוסיפו לסתימת הגולל על הדימוקרטיה בארץ.

אליהו נגר, רמת-גן

דיון

כמובן

מי המשיך לסובב את המדינה על ה- אצבע הקטנה שלו? משה דיין כמובן. לכן, גם השנה הוא איש השנה. שרה בן-מלך, חולון

היחידה

כדורה

למרות ההשמצות שלכם, גולדה נשארה היחידה בדורה. מי אם לא היא שהביסה את כל אויבינו מבחוץ? ומי אם לא היא תחילת גמ את אויבינו מבית? על אפכם ותמתכם: גולדה היא איש השנה והשנים הקודמות. נתן ארליך, תל-אביב

הלוחם

העיקבי

אחד האנשים העיקביים ביותר למען שלום במזרח התיכון, הוא גישי תוניסיה חביב בורגיבה. למרות שהצעותיו זכו לתגובה היסטורית מצד ממשלת-ישראל, הוא המשיך במשך שנים ולא נואש מתקינותיו.

השנה הוא הגביר את מאמציו, ולכן הוא איש השנה.

שלום גור, ירושלים

נשים

למען אבנרי

אחד הבודדים, אם לא היחיד, הדואג בכנסת לזכויות האשה, הוא חבר-הכנסת אורי אבנרי — וזאת מתוך עיקביות ו- עקשנות במלחמתו נגד המימסד הדתי.

טובה ציפק, מלחמה עקשנית במיסד

נדמה שלכנסת לא איכפת ולא מעניינה נושא זה. הכנסת גרעשת על חוק "מיהו יהודי" (ויכוח יפה בפני עצמו לימי הר- בנינים) או להיבדל — מי רצה את זלמן זלמנוביץ בימי תרפ"ו.

החוק שהציע אבנרי להתרת הפלות מלאכותיות הורד בדממה דקה. לא היה יוכוח ענייני. חברי-כנסת רבים "נעלמו". חברות-כנסת הצביעו נגד (!) (מתילדה גז ווינה הרמן).

המצב הקיים כיום מנציח שני דברים. שהאחד חמור מהשני — ושניהם ביחד מהווים שערווריה:

(א) הפלות מלאכותיות מבוצעות למאות, במחיר יקר, ללא פיקוח ממלכתי מתאים

— הופכות את הנשים לעברייניות ואת הרוסאים לטושעים.

(ב) נקבע כי גוף האשה הוא קניין ה- חברה. החוק קובע אם נחזק לאשה ילד. נולדים עשרות ילדים בלתי-רצויים להוריי- הם.

חבל שרק ח"כ אבנרי ער למצב זה. מה שבטוח שנשים רבות יזכרו זאת ביום ה- בחירות.

טובה ציפק, רמת-גן

עינו של האח

הגדולה פקוחה

"העולם הזה" 1876, מפלאי שנת בחירות, מכתב למערכת של הקורא ראובן דגני מחיפה המספר על אסיפת בחירות במפעל בו הוא עובד.

הקורא ראובן דגני כותב: "במפעל ש- אני עובד יש 800 פועלים. קיבלנו הבר- תה הזמנה לאסיפת בחירות מטעם מילגת העבודה. על ההזמנה היה חתום, בברכת חברים' לא אחר מאשר מעבידנו."

ובכן, מעבידנו איש הרבה יותר מת- דקם. בהזמנה מטעם ההסתדרות לאסיפת האיגוד מקצועי. ללמדך: ראשי האיגוד ר- הנ"ל אוכלים מאותה הצלחת. עיניהם ר- פקוחות של "האחים הגדולים" בולשות אחריו. גם אנו תושבי חיפה ויש להניח כי זאת שיטה איזורית. אף לא אחד מ- הפועלים והפקידים במפעלנו, המונה כ- 200 עובדים, לא השתתף באסיפה. אלברט אמסלם, טירת-הכרמל

המהשבה

והתוצאה

דומה שלאחר שהשר ויקטור שם-טוב המפ"מי מחאיכפיים למבצע יירוט המטוס האורחי הלבנוני על-ידי חיל-האוויר, אין מקום לפליאה לעמדתם של שאר השרים. בדרבו עם נציגי העיתונות המקומית, כלומר אל עמו, אמר השר כי אין להיכנס לפריטים בקשר לדיוני ועדת השרים ל- ענייני בטחון. אם הוא כך, אז מה הפלא על האחרים?

לאחר החלטת הגינוי במועצת הביטחון (אגב, מה מספרה במניין?) דומה כי ל- מבצעי הפעולות הגוררות גינוי, יש די שכל לבצע אותן. לאותם מבצעים חסר השכל לחשוב על התוצאות. ממשלת ישראל יכולה להגיד כאותו מעשן: "אין דבר קל מלהססוק לעשן — אני עצמי עשיתי זאת עשרות פעמים."

עמרים פאר, עפולה

נועה הראל, השלמת הדברים

מתי אתם

צודקים?

"העולם הזה" 1876, תשקיף — דיין לא נטל את האחריות ליירוט המטוס, וכתבה של אורי אבנרי "דין אמר שהוא אחראי — דיין חייב להתפטר!"

יש לי הרושם שאבנרי אינו קורא את העולם הזה. כמאמרו על יירוט המטוס הלבנוני הוא כותב ש"דין אמר שהוא אחראי — דיין חייב להתפטר!" אילו היה מסתכל בדין-תשקיף של אותו גיליון, היה קורא שם שדיין לא נטל את האחריות ליירוט המטוס! כרגיל, נוטים אתם לתת לכל אירוע כל פירוש שיספק את כל הרבדים של האוב- לוסיה בארץ. כדי שכל אחד יוכל לפרשה כרצונו.

בנצי עמרני, תל-אביב

● העובדה שדיין לא הכחיש את פיר- טומי העיתונות כאילו נטל על עצמו את האחריות האישית ליירוט המטוס, כמוה כנטיית האחריות בדיעבד, למרות ש- הפירסום הראשון נבע מאי-הבנה.

הארטיסט

החוטף

מה הסכום שקיבל הארטיסט הישראלי עבור "חטיפה" המטוס הלבנוני שנחת ב- לוד ב-16.73?

קורא, תל-אביב

התיש

יש זקנה

שיר ילדים בארץ הפנטומיימים:

שכר מצע - מצע

"בימים ההם רבו מצעים בישראל ואיש הישר בעיניו יציע"

ראשית דבר: ויהי מקץ ארבע שנים קלות, ויקצר ההיכל מלהכיל את המציעים, הם הם משיאי עיצת העיצות, נציגי האומה, עמודי הסיפון, תשתית היכל העם; ואין עיצת מציעים מפוארה זו הראשונה שבהן (שהרי נאמר: "שוטים היו הראשונים שהיו מעמיקים עיצות על ישראל").

ויעצמו מעמיקי העצה, ואף השתים עיצות בנפשם לא חסרו. כולם בעלי עיזה. פס צלמו של הנוטל עיזה, ותמו אובדי העיצות מן ההיכל. אז יקום גדול המציעים, בוחש ההצעות, מאחה התבשילים, ויאמר בקול גדול: "חברי למצע, אחים, אישי ואנשי עיצור, מנהיגי הסיעות! נשאו בני העם עיניהם אל מצע. הבה ויהא פינו שווה עם ליבם. הריעו למצע!" ויקומו חברי העדה הנכבדה ממצעיהם המעוצים, וישאו קולם, קול ענות גבורה, לאמר:

"מי ישימני מצע תחתיו לעולם הבא!"

אחרית דבר: וישע המצע את המציעים ואת מינחתם, ויעל ריח הקטורת ממעלה המצעים. ויסובו הסמוכים לבימת הנואמים את המיזבח, וישמשו אחר המצע בקודש. ויתרצה להם המצע. ויעל ריח הקורבן — כבודם ורוצונם של בני האומה ובחירה — ויתבטמו המציעים מניחות הקורבן המהביל, מזיו חריכתו ומנועם טעמו. וישאו איש איש לאחיו עצתו, דבר הטיפלה לאמור: "הבה נתחכמה להם (ליושבי הקרנות, למעטים, למעוטי-הקולות), ונמלא אחר דבר הנביא — באכלך זרוק גם לכלבים ולא ינשכוך!"

ויתפרו המצע, ויעצם מאוד. אז פתחו המשמשים על מוצאי ההיכל את שעריהם, כי ארוך המצע מהשתרע, כי כהר פרצים יקום המצע. ויגולל בחירי המציעים — בחיר האומה — גל עיצות, ויקרא שמו תל-מצע, הוא התל הניצב על חורבות מצעי העבר, והניב אל מצעי העתיד.

ויתר דברי המצע (הלא הם עיקרו) שמורים מצופפים בגונן המצעים. (לקוח מתוך כיתבי המצעים, הכתובים על- גבי עור מצה, וזאת בעידן מצע-התמידי). עקב נסים, תל-אביב

תודה

מאיקרית

אנו מכריזים שאין כל שחר למה שפורי- סם בעיתונות ביום שני 13.8.73 ביחס ל- הסתייגותנו ממר"י. והרינו אסירי תודה לכל אוהדי זכויותינו.

ועד עקורי איקרית, איקרית

מכפר-סבא

עד באר-שבע

"העולם הזה" 1874, "הטובות לטייס", על נועה הראל, המועי- מדת מספר חמש בתחרות מלכת המים.

ברצוני להשלים את הדברים שכתבתם עלי: אני אמנם ילידת כפר-סבא, אבל גדלתי בנחניה. עתה אנחנו מתגוררים ב- באר-שבע, שם עובד אבי קבלן.

נועה הראל, באר-שבע

הרווחים

של "קזבלן"

"העולם הזה" 1875, "אתה ו- הלירה — גולן ירוויח 1.5 מיליון מ-קזבלן", על רווחיו המשווערים של הבמאי-מפיק מנחם גולן מ- סירטו האחרון.

בכתבה שפירסמתם בעניין הכספים ש- השקענו בסרט קזבלן ואשר בה מסרתם אינפורמציה כוזבת ומטעה ויוצרת רושם כאילו הפקנו את הסרט קזבלן בכספים שקיבלנו מן המדינה, האמת היא כי ב-

מנחם גולן, מי השקיף?

יצירת הסרט הושקעו כשלושה מיליון לירות (טרם סוכמו החשבונות הסופיים). הסכומים היחידים שקיבלנו כעידוד להפ- קת הסרט ממשד המסחר והתעשייה הם כדלקמן:

(א) הלוואה בנקאית שהועמדה לרשותו של בנק-לאומי-ישראל, מקרן הון חוזר לתעשייה בסך של 150,000 ל"י. עבור הלוואה זו היינו חייבים לתת ערבויות מלאות. (שותפי ואני משכננו את דירתנו).

(ב) מפרעה על-חשבון החזר המס בסך של 125,000 ל"י. עבור מפרעה זו ניתנו שטרות של חברת ההפקה כערבות להחזר הכסף במיקרה והסרט לא ינחל הצלחה ולא יגיעו לו החזרי מיסים בסכומים ש- קיבלנו. סה"כ עזרת הממשלה בהפקת ה- סרט היא בהלוואות שהסתכמו בכ-8% מתקציבו של הסרט.

כל מוסד תעשייתי במדינה זוכה לתמי- כות הרבה יותר גדולות. יתר הכספים להפקת הסרט קזבלן גויסו ממשקיעים פרטיים השותפים בסרט ונהנים מרווחיו וממכירות מוקדמות של הסרט לתי-קול- נוע בישראל. אך החלק הארי הושקע עי- חברת סרטי נח עצמה.

מנחם גולן

● מנחם גולן מציין עתה לראשונה כי ההשקעה בסרט תהיה שלושה מיליון ל"י, וגם אומדנה זו אינה סופית, בעוד שבכל הפירוטומים הקודמים נמטר על השקעה של שני מיליון ל"י בלבד.

בכתבה נאמר במפורש כי מתוך שני